

dosarul nr. 3ra-596/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (P. Harmaniu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Societatea Comercială „Nidgarex” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Pagoni Domnița,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Nidgarex” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Agenția pentru Supravegherea Tehnică și a fost casată hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă

La 12 septembrie 2017 Societatea Comercială „Nidgarex” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în temeiul contractului de societate civilă nr.3 din 01 iulie 2015 a dobândit certificatul de urbanism nr.593/16 din 30 septembrie 2016 pentru proiectarea și construirea unui bloc de locuințe cu regim maximal pe verticală D+P+5E+M, cu parcare auto subterană, în limitele terenului privat număr cadastral xxxxx din mun. Chișinău, str. V. Horea 16. Anterior începerii lucrărilor de construcție a obținut acordul proprietarilor terenurilor învecinate, iar în baza certificatului de urbanism nr.593/16 din 30 septembrie 2016 a obținut și autorizația de construire nr.63-c/17 din 27 februarie 2017.

Demarând lucrările și fiind în plin proces de construcție, la data de 08 august 2017 inspectorul Inspecției de Stat în Construcții - Știrbu Vitalie, a emis prescripția nr.0004305 prin care a dispus ca măsură de asigurare a prescripției 0004304 din 08 august 2017 sistarea tuturor tipurilor de lucrări și conservarea obiectivului din mun.

Chişinău, str. V. Horea, 16, evidenţiindu-se pretinsa încălcare a procedurii de eliberare de către autoritatea administraţiei publice locale a actelor permise de construcţie.

Consideră reclamantul că actul administrativ emis de Inspecţia de Stat în Construcţii (prescripţia nr. 0004305) este contradictoriu, or prin acesta se asigură executarea unei prescripţii inexistente cu nr. 0004304 potrivit căreia ar fi constatat pretinse abateri de la normele în construcţii, ce ar condiţiona eliberarea actelor permise de către administraţia publică locală. A fost adoptat cu încălcarea procedurii şi prevederilor legale stabilite de Legea nr.131 din 08 iunie 2012 şi Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.360 din 25 iunie 1996, fără a ţine cont de faptul că actele permise de construcţie nu sunt anulate şi produc efecte.

Nefiind de acord cu actul administrativ contestat, la data de 11 august 2017 a fost depusă o cerere prealabilă la autoritatea emitentă prin care, în temeiul argumentelor şi normelor de drept relevante, s-a solicitat anularea prescripţiei.

Pe motiv că cererea prealabilă nu a fost soluţionată în termenul prevăzut de lege, a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată.

Solicită reclamanta anularea prescripţiei Inspecţiei de Stat în Construcţii nr. 0004305 din 08 august 2017, prin care au fost sistate lucrările de construcţie pe adresa mun. Chişinău, str. V. Horea 16.

Prin hotărârea Guvernului nr. 1088 din 18.12.2017 Inspecţia de Stat în Construcţii a fost înlocuită cu succesorul în drepturi Agenţia pentru Supraveghere Tehnică.

Prin hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chişinău, sediul Buiucani acţiunea a fost admisă; a fost anulată prescripţia Inspecţiei de Stat în Construcţii nr. 0004305 din 08 august 2017 prin care au fost sistate lucrările de construcţie la obiectivul de pe terenul nr. cadastral xxxxxx din mun. Chişinău, str. Vintilă Horea, 16.

La data de 02 aprilie 2018 Agenţia pentru Supraveghere Tehnică a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chişinău, sediul Buiucani din 15 februarie 2018, solicitând casarea acesteia şi emiterea unei noi hotărâri de respingere a acţiunii. Concomitent a solicitat şi repunerea în termenul de atac, dat fiind faptul că la şedinţa instanţei de apel nu a participat reprezentantul autorităţii de resort.

Prin încheierea din 11 octombrie 2018 a Curţii de Apel Chişinău a fost admisă cererea de repunere în termen , nu s-a dat curs apelului, s-a comunicat apelantului privind necesitatea depunerii cererii de apel în conformitate cu prevederile legii.

În favoarea repunerii în termenul de atac al apelului, instanţa de apel a menţionat că cauza în primă instanţă a fost examinată în lipsa Inspecţiei de Stat în Construcţii, iar dispozitivul hotărârii a fost expediat peste termenul de 5 zile. Conform avizului de recepţie se confirmă recepţionarea acestuia la data de 13 martie 2018.

La 29 noiembrie 2018 apelantul s-a conformat cerinţelor instanţei şi a depus apelul motivat în termenul legal acordat de instanţa de apel.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Agenția pentru Supravegherea Tehnică; a fost casată hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

La 07 martie 2019 SC „Nidgarex Prim” SRL, reprezentată de avocatul Pagoni Domnița, a declarat recurs împotriva încheierii din 11 octombrie 2018 și deciziei din 13 decembrie 2018 ale instanței de apel, solicitând casarea acestora.

Ca temei de anulare a încheierii din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău recurentul a invocat că Agenția pentru Supraveghere Tehnică a cunoscut despre examinarea litigiului și a avut obligația să se intereseze despre derularea procesului, nu a manifestat diligență și bună-credință în exercitarea drepturilor sale procedurale.

Împotriva deciziei instanței de apel recurenta a invocat că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

După cum rezultă din speță, litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul Administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, iar conform alin. (2) la data intrării în vigoare a prezentului cod, se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a casa decizia din 13 decembrie 2018 ale Curții de Apel Chișinău și încheierea din 11 octombrie 2018 și cu emiterea unei decizii noi sub formă de încheiere prin care apelul urmează a fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 236 alin. (2) Cod administrativ, apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1).

În conformitate cu art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1,3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

La caz, s-a constatat că hotărârea primei instanțe a fost emisă la data de 15 februarie 2018, cu pronunțarea dispozitivului.

Cererea de apel a fost depusă la data de 02 aprilie 2018, peste termenul de declarare a apelului de 30 de zile pentru contestarea hotărârii judecătorești.

Prin încheierea din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de repunere în termen, nu s-a dat curs apelului, s-a comunicat apelantului privind necesitatea depunerii cererii de apel în conformitate cu prevederile legii.

Drept temei pentru aplicarea art. 369 alin. (1) lit. b) CPC și repunerea în termen a apelului, instanța de apel a invocat că Agenția pentru Supraveghere Tehnică a recepționat dispozitivul hotărârii din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, la data de 13 martie 2018. Prin urmare, instanța de apel a conchis că Agenția pentru Supraveghere Tehnică a omis justificat termenul de declarare a apelului.

Instanța de recurs conchide că încheierea instanței de apel din 11 octombrie 2018 este una neîntemeiată și emisă cu interpretarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu poate fi menținută.

În susținerea netemeinicii încheierii de repunere în termen a apelului instanța de recurs menționează că din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 15 februarie 2018 rezultă că Agenția pentru Supraveghere tehnică a fost citată legal pentru ședința respectivă. Cu titlu de dovadă, la dosar este anexat avizul de recepție a corespondenței poștale din 05 ianuarie 2018, iar instanța de judecată, constatând că Agenția pentru Supraveghere Tehnică a fost citată legal în ședința de judecată, a dispus judecarea cauzei în lipsa acesteia.

Se remarcă că prin cererea de apel Agenția pentru Supraveghere Tehnică a solicitat repunerea în termen, din considerentul că reprezentantul Agenției nu a fost prezent în ședința de judecată la care a fost pronunțat dispozitivul hotărârii.

Din prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, se deduce că termenul declarării apelului se calculează nu de la momentul comunicării

dispozitivului, nu de la data depunerii cererii de întocmire a hotărârii integrale, ci de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Aceste prevederi sunt aplicabile atât pentru partea care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului deciziei cât și pentru partea care a fost absentă.

Din materialele dosarului și anume din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă că la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe din 15 februarie 2018, reprezentantul Agenției pentru Supraveghere Tehnică nu a fost prezent, însă a fost înștiințat despre ședința de judecată stabilită, fapt confirmat prin avizul de recepție.

Prin urmare, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a cunoscut despre examinarea litigiului și a avut obligația să se intereseze despre derularea procesului și soluția emisă de instanță. Or, acesta nu a dat dovadă de diligență și bună-credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor sale procedurale prin îngrădirea accesului la justiție.

În astfel de circumstanțe, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele instanței de apel expuse în încheierea de repunere în termen, soluția instanței de apel privind admiterea cererii de repunere în termen fiind în contradicție cu prevederile art. 116 Cod de procedură civilă și probatoriu administrat la dosar.

Astfel, în speță termenul de declarare a apelului a început să curgă la data de 16 februarie 2018, ziua imediat următoare datei emiterii dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 17 martie 2018. Pe când cererea de apel a fost depusă la data de 02 aprilie 2018, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare.

Colegiul constată că instanța de apel neîntemeiat a admis cererea de repunere în termen a apelantului, deoarece probele prezentate de către reprezentantul Agenția pentru Supraveghere Tehnică la depunerea cererii de apel nu dovedesc omiterea termenului de îndeplinire a unui act de procedură din motive întemeiate.

În consecință se deduce netemeinicia concluziei instanței de apel privind repunerea apelului în termen.

Or, în conformitate cu art. 116 alin. (1,3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului

Totodată, colegiul remarcă că prin prisma prevederilor art. 116 alin. (5) Cod de procedură civilă, încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului, respectiv legalitatea unei astfel de încheieri poate fi verificată odată cu fondul cauzei.

Astfel, instanța de recurs consideră că este neîntemeiată repunerea în termen a apelului, fapt ce impune necesitatea casării încheierii, or, menținerea acesteia în condițiile enunțate, ar constitui o încălcare a dreptului recurentului de a dispune de drepturile sale procedurale în condițiile normelor în vigoare, care sunt garantate și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Din aceste considerente, Colegiul civil, comercial și contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia din 13 decembrie 2018 și încheierea din 11 octombrie 2018 ale Curții de Apel Chișinău cu

emiterea unei decizii sub formă de încheiere prin care a respinge cererea privind repunerea în termenul de depunere a apelului și a declara apelul inadmisibil.

În conformitate cu art. 248 lit. c) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se casează decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se emite o nouă decizie sub formă de încheiere prin care:

Se respinge cererea Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

Se declară inadmisibil apelul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru